

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ŠEIMOS STIPRINIMO ĮSTATYMO NR. XIII-700 PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2025 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. Lietuvos Respublikos šeimos stiprinimo įstatymo Nr. XIII-700 nauja redakcija

Pakeisti Lietuvos Respublikos šeimos stiprinimo įstatymą Nr. XIII-700 ir jį išdėstyti taip:

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ŠEIMOS STIPRINIMO
ĮSTATYMAS**

**PIRMASIS SKIRSNIS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo tikslas

Šio įstatymo tikslas – sudaryti teisinės ir organizacinės prielaidas stiprinti šeimos institutą, gerinti sąlygas šeimoms auginti vaikus, įtvirtinti šeimos politikos įgyvendinimą užtikrinančias institucijas, apibrėžti jų pagrindines funkcijas ir numatyti šeimos stiprinimo organizavimą taikant šeimos politikos formavimo ir įgyvendinimo sistemą.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Bazinis paslaugų šeimai paketas** – rinkinys šeimai teikiamų pagalbos paslaugų, kuriomis stiprinamas šeimos gebėjimas savarankiškai spręsti kylančias problemas ir sudaromos galimybės kurti saugią, sveiką ir darnią aplinką savo šeimoje.

2. **Darbas su šeima** – veikla, skirta sudaryti sąlygas šeimai savarankiškai spręsti iškilusias problemas, gauti pagalbą, atitinkančią individualius šeimos narių poreikius, skatinti šeimos narių savarankiškumą, jų dalyvavimą bendruomenėje ir socialinę įtrauktį, užtikrinti kokybišką šeimų funkcionavimą, būtiną jų gerovę.

3. **Su šeimomis dirbanti organizacija** – Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsisteigęs juridinis asmuo ar organizacija, jų padaliniai, kurio pagrindinis veiklos tikslas – organizuoti ir vykdyti darbą su šeimomis, ir (ar) teikti joms paslaugas.

4. **Šeimos politika** – teisinės ir organizacinės priemonės, skirtos reguliuoti šeiminius santykius, sudaryti šeimai palankią aplinką, vykdyti šeimos problemų prevenciją bei ugdyti visuomenę.

5. **Šeimos stiprinimas** – kryptinga šeimos politiką formuojančių ir įgyvendinančių institucijų, įstaigų ir organizacijų veikla, kuria siekiama sudaryti teisinės, socialinės, ekonominės, kultūrinės ir kitas sąlygas, skatinančias asmenis sukurti, puoselėti ir išsaugoti darnią šeimą, kaip palankiausią vaiko augimo, vystymosi ir ugdymo aplinką, užtikrinančią Lietuvos valstybės bei tautos gyvybingumą ir istorinį išlikimą.

6. **Šeimų organizacija** – Lietuvos Respublikoje ar kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje įsisteigęs pelno nesiekiantis juridinis asmuo ar kita organizacija, jų padaliniai, kuris (-ie) pagal Lietuvos Respublikos nevyriausybinų organizacijų plėtros įstatymą, laikomas (-i) nevyriausybine organizacija, kurios pagrindinis veiklos tikslas – atstovauti šeimoms, tėvams ar vaikams, ginant jų teisėtus interesus, ir kurti šeimai palankią aplinką.

7. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatyme, Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse, Lietuvos Respublikos išmokų vaikams įstatyme, Lietuvos Respublikos jaunimo politikos pagrindų įstatyme, Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatyme, Lietuvos Respublikos švietimo įstatyme, Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatyme.

3 straipsnis. Šeimos stiprinimo įgyvendinimo principai

Pagrindiniai šeimos stiprinimo įgyvendinimo principai yra šie:

- 1) šeimos prioriteto – šeima yra pagrindinė visuomenės grupė, kuriai turi būti suteikta reikiama apsauga ir pagalba, kad ji galėtų priimti visas pareigas bendruomenėje.
- 2) subsidiarumo – visaverčiu šeimos funkcionavimu pirmiausia rūpinasi pati šeima. Jeigu šeima pati negali užtikrinti visaverčio šeimos funkcionavimo, pagalba ir parama šeimai teikiama tokiu būdu, kuris yra veiksmingiausias;
- 3) tikslingumo – pagalba ir parama šeimai teikiama tikslingai, atsižvelgiant į jos poreikius, skatinant šeimos pastangas pačiai savarankiškai veikti;
- 4) pagarbos šeimoje gyvenančių asmenų privatumui – įgyvendinant šeimos stiprinimo priemones ir teikiant paramą bei pagalbą šeimai, užtikrinama, kad šeima nepatirs neteisėto, nebūtino ir neproporcingo kišimosi į jos privatų gyvenimą, o informacija apie jos privatų gyvenimą, nesant teisėto pagrindo, nebus atskleista tretiesiems asmenims;
- 5) dalyvavimo – su šeimomis susiję klausimai sprendžiami bendradarbiaujant su šeimomis ir derinant juos su šeimų organizacijų atstovais;
- 6) solidarumo – šeimos stiprinimas įgyvendinamas, parama ir pagalba šeimai teikiama jungiant valstybės ir visuomenės bei visų jų grandžių pastangas;
- 7) kompleksiskumo – teikiama pagalba ir parama šeimai apima visas šeimos atliekamas funkcijas, užtikrinančias šeimos gerovę;
- 8) tėvų (globėjų (rūpintojų)) teisės ugdyti vaikus pagal savo įsitikinimus – tėvai ir globėjai (rūpintojai) rūpinasi vaikų ir globotinių (rūpintinių) religiniu ir doroviniu auklėjimu, renkasi jų ugdymo formą pagal savo įsitikinimus, jeigu tai neprieštarauja vaiko interesams bei teisės aktų reikalavimams;
- 9) geriausių vaiko interesų prioriteto – priimant sprendimus ar imantis bet kokių veiksmų, susijusių su parama ar pagalba šeimai, atsižvelgiama į geriausius vaiko interesus.

4 straipsnis. Bendrosios šeimos stiprinimo nuostatos

Valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos pagal kompetenciją privalo:

- 1) užtikrinti visaverčio šeimų funkcionavimo sąlygas, įgyvendinant prokreacines, ugdymo ir socializacijos, socialines, ekonomines šeimos funkcijas;
- 2) užtikrinti atsakingos tėvystės ir motinystės, pagarbos gyvybei ir žmogaus orumui bet kuriuo jo gyvenimo etapu sąlygas;
- 3) stiprinti visuomenėje teigiamą požiūrį į šeimą;
- 4) stiprinti valstybės pagalbą ir paramą šeimai;

5) kurti šeimai palankią aplinką, apimančią kultūros, švietimo, vaikų ugdymo ir saugumo užtikrinimo, užimtumo, palankios gyvenamosios aplinkos kūrimo, socialinės paramos ir paslaugų, sveikatos sritis, tiesiogiai ar netiesiogiai darančias įtaką šeimai;

6) stiprinti destruktyvaus šeimos narių elgesio – girtavimo, narkotikų vartojimo, smurto, prievartos – užkardymą ir prevenciją;

7) užtikrinti paramą ir pagalbą šeimai, patekusiai į kritinę situaciją dėl šeimos narių su negalia, patiriančiai socialinę atskirtį ar stokojančiai socialinių įgūdžių.

ANTRASIS SKIRSNIS

ŠEIMOS STIPRINIMO KRYPTYS

5 straipsnis. Šeimos stiprinimo kryptys

Valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos, siekdamos sumažinti dėl demografinės krizės ir šeimų irimo atsirandantį emocinį, socialinį ir finansinį nuostolį visuomenei, pasitelkdamos nevyriausybinės organizacijas, šeimos stiprinimą įgyvendina šiomis kryptimis:

1) švietimo ir kultūros srityje – imasi priemonių padėti šeimai parengti vaikus ir jaunimą savarankiškam gyvenimui, kurti funkcionalią ir darnią šeimą, ugdyti brandžias, dorovingas, savarankiškas, atsakingas, gebančias bendradarbiauti ir kurti savo ir bendruomenės gyvenimą asmenybes;

2) materialinio saugumo užtikrinimo srityje – siekdamos sudaryti galimybę šeimoms gauti pakankamai pajamų, plėtoja lanksčias užimtumo formas, padedančias derinti profesinius interesus su šeiminiėmis pareigomis, užtikrina vaikų priežiūros bei užimtumo prieinamumą, formuoja šeimoms, auginančioms tris ar daugiau vaikų, palankią mokestinę ir socialinio draudimo sistemas, teikia paramą vaiką ar kelis vaikus įsivaikinusioms šeimoms ir šeimoms, kurių pajamų nepakanka pragyvenimo reikmėms apmokėti;

3) apsirūpinimo būstu ir palankios šeimai gyvenamosios aplinkos srityje – siekdamos paskatinti jaunimo apsisprendimą kurti šeimą ir auginti vaikus, šeimoms, turinčioms teisę į paramą būstui, sudaro sąlygas gauti būsto nuomos mokesčio ar kredito dalies kompensaciją, organizuoja finansinės paskatos pirmąjį būstą įsigyjančioms jaunoms šeimoms teikimą, kuria šeimai palankią gyvenamąją aplinką;

4) socialinės paramos ir paslaugų šeimai srityje – užtikrina galimybes šeimoms gauti būtiną pagalbą, skirtą šeimos gebėjimams savarankiškai spręsti iškylančias problemas stiprinti ir sudaryti galimybes kurti saugią, sveiką ir darnią aplinką savo šeimoje. Sudaro palankias sąlygas suaugusiems šeimos nariams, prižiūrintiems vaikus, senyvo amžiaus šeimos narius, šeimos narius su negalia, derinti darbo ir šeimos įsipareigojimus. Padeda nukentėjusiems nuo smurto asmenims, užtikrina smurto ir prievartos prevenciją;

5) šeimos sveikatos srityje – stiprina šeimos narių sveikatą vykdydamos palankią šeimai sveikatos politiką, skatindamos šeimos narius aktyviai prisidėti prie šeimos sveikatinimo. Imasi priemonių, skirtų padėti šeimos nariams gydytis nuo priklausomybių;

6) vaiko saugumo šeimoje ir tėvų atsakomybės už vaiko teisių ir teisėtų interesų įgyvendinimą stiprinimo srityje – sudaro palankias sąlygas vaikams augti šeimoje, teikdamos tinkamą paramą ir pagalbą šeimai ir vaikams;

7) teigiamo visuomenės požiūrio į šeimą stiprinimo srityje – imasi priemonių formuoti teigiamą visuomenės požiūrį į šeimą per švietimą, visuomenės informavimo priemones, renginius ir kitas laisvalaikio formas;

8) paslaugų kokybės užtikrinimo srityje – imasi priemonių, kad būtų užtikrinta teikiamų paslaugų šeimai kokybė, atliekami pagrįsti bei patikimi tyrimai dėl paslaugų šeimai poreikio ir efektyvumo įvertinimo;

9) stebėsenos srityje – stebi šeimos gyvenimo kokybės bei demografinių duomenų kitimo dinamiką, atlieka nuolatinę šeimos politikos formavimo ir įgyvendinimo stebėseną bei vertinimą.

TREČIASIS SKIRSNIS

ŠEIMOS POLITIKOS FORMAVIMAS IR ĮGYVENDINIMAS

6 straipsnis. Šeimos politiką formuojančios ir įgyvendinančios institucijos, įstaigos ir organizacijos

1. Šeimos stiprinimas organizuojamas ir įgyvendinamas taikant institucinę šeimos politikos formavimo ir įgyvendinimo sistemą:

- 1) Lietuvos Respublikos Seimas;
- 2) Vyriausybė, ministerijos ir kitos valstybės institucijos;
- 3) Nacionalinė šeimos taryba (toliau – Taryba);
- 4) Šeimos politikos komisija (toliau – Komisija);
- 5) savivaldybių institucijos ir įstaigos;
- 6) savivaldybių šeimos tarybos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytos institucijos ir įstaigos, užtikrindamos šeimos politikos įgyvendinimą, privalo tarpusavyje bendradarbiauti.

3. Nevyriausybinių organizacijų dalyvauja įgyvendinant šeimos politiką – atstovauja šeimoms, teikia joms paslaugas ar dalyvauja kuriant šeimai palankią aplinką.

4. Valstybės ir savivaldybių institucijos ir įstaigos skatina ir remia nevyriausybinių organizacijų, įskaitant tradicines Lietuvos religines bendruomenes ir bendrijas, veiklą šeimos stiprinimo srityje.

7 straipsnis. Seimo kompetencija šeimos politikos srityje

Seimas:

1) nustato strategines šeimos politikos plėtros kryptis, svarsto ir teikia pasiūlymus dėl šeimos politikos formavimo, priima šeimos politiką reglamentuojančius įstatymus ir kitus teisės aktus, vykdo jų įgyvendinimo parlamentinę kontrolę;

2) gali kreiptis į Tarybą dėl numatomo teisinio reguliavimo poveikio šeimai vertinimo arba dėl teisės aktuose nustatyto teisinio reguliavimo stebėsenos atlikimo.

8 straipsnis. Taryba

1. Taryba – Seimui atskaitinga šeimos politikos formavimo ir įgyvendinimo vertinimo patariamoji institucija. Taryba yra iš valstybės biudžeto išlaikoma biudžetinė įstaiga. Tarybos savininko teises ir pareigas įgyvendina Seimas. Taryba sudaroma 4 metų kadencijai ir veikia pagal Seimo patvirtintus Tarybos nuostatus. Tarybą, tvirtinamą Seimo nutarimu, sudaro 15 narių: penki savivaldybių šeimų tarybų atstovai, trys mokslo ir studijų institucijų atstovai, tyrinėjantys šeimos politikos klausimus, septyni šeimų organizacijų ir su šeimomis dirbančių organizacijų atstovai.

2. Tarybos pirmininkas vadovauja Tarybai, jis teisės aktų nustatyta tvarka kartu yra ir šios įstaigos vadovas. Tarybos pirmininkui mokamas darbo užmokestis, nustatytas Lietuvos Respublikos valstybės pareigūnų darbo užmokesčio įstatyme. Jis gali dirbti mokslo ir studijų

institucijose ir gauti atlyginimą už mokslinę, pedagoginę bei kūrybinę veiklą. Tarybos pirmininko, naudojančio darbo laiką darbui mokslo ir studijų institucijoje, darbo užmokestis apskaičiuojamas proporcingai Taryboje dirbtam laikui. Tarybos pirmininko įgaliojimai tęsiasi iki naujos sudėties Tarybos įgaliojimų pradžios.

3. Tarybos pirmininką iš pareigų atleidžia Seimas Seimo Pirmininko teikimu. Tarybos pirmininkas iš pareigų atleidžiamas šiais atvejais:

- 1) prasidėjus naujos sudėties Tarybos kadencijai;
- 2) Tarybos pirmininkui savo noru atsisakius pareigų;
- 3) ne mažiau kaip 2/3 visų Tarybos narių motyvuotu siūlymu Seimo Pirmininkui;
- 4) atsiradus aplinkybių, kuriomis asmuo negali būti laikomas nepriekaištingos reputacijos;
- 5) panaikinus pareigybę (reorganizavus ar likvidavus Tarybą).

4. Jeigu Tarybos pirmininkas laikinai (dėl tarnybinės komandiruotės, atostogų, laikinojo nedarbingumo ar kt.) negali eiti savo pareigų ar yra atleistas iš pareigų nepasibaigus kadencijai, Seimo valdybos sprendimu jo funkcijas pavedama atlikti kitam Tarybos nariui. Tarybos nariui, laikinai einančiam Tarybos pirmininko pareigas, mokamas Tarybos pirmininko pareigybei nustatytas darbo užmokestis.

5. Tarybos nariu gali būti tik nepriekaištingos reputacijos, turintis mokslo laipsnį ir (ar) ne trumpesnę kaip 5 metų darbo (profesinės veiklos) ir (ar) narystės (atstovavimo) šeimas vienijančiose ar su šeimomis dirbančiose nevyriausybinėse organizacijose patirtį asmuo. Kriterijai, kuriais remiantis asmuo negali būti laikomas nepriekaištingos reputacijos, taikomi tokie patys, kokie yra nustatyti Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme valstybės tarnautojams. Tarybos nariais negali būti Lietuvos Respublikos valstybės politikų pareigas einantys asmenys. Tarybos nariams už dalyvavimą Tarybos veikloje nemokama. Asmuo Tarybos nariu gali būti skiriamas ne daugiau kaip dvi kadencijas iš eilės. Tarybos nariai netenka savo įgaliojimų:

- 1) kai pasibaigia įgaliojimų laikas ir Seimas patvirtina naujos sudėties Tarybą;
- 2) kai Tarybos narį atšaukia jį delegavusi organizacija ar institucija;
- 3) Tarybos nariui atsistatydinus;
- 4) kai Tarybos narys be pateisinamos priežasties nedalyvavo daugiau kaip dviejuose iš eilės Tarybos posėdžiuose;
- 5) atsiradus aplinkybių, kuriomis asmuo negali būti laikomas nepriekaištingos reputacijos;
- 6) kai asmuo nebegali eiti Tarybos nario pareigų dėl ligos ar miršta;
- 7) reorganizavus ar likvidavus Tarybą.

6. Svarbiausi Tarybos uždaviniai:

1) skatinti šeimos politiką formuojančių valstybės ir savivaldybių institucijų bendradarbiavimą, palaikyti ryšius su Lietuvos šeimomis, šeimų organizacijomis ir su šeimomis dirbančiomis organizacijomis, analizuoti jų lūkesčius;

2) dalyvauti formuojant šeimos politiką ir nustatant strategines šeimos politikos kryptis bei šeimos stiprinimo prioritetus.

7. Įgyvendindama savo uždavinius, Taryba atlieka šias funkcijas:

1) analizuoja, stebi ir vertina šeimos politikos formavimą ir įgyvendinimą, remia šeimai palankios aplinkos kūrimą, nagrinėja ir teikia pasiūlymus Seimui, Vyriausybei, ministerijoms aktualiais šeimos politikos ir vaiko teisių apsaugos bei vaiko gerovės užtikrinimo ir teisės aktų tobulinimo klausimais;

2) analizuoja ir vertina šalies demografinės raidos tendencijas, jų ryšį su valstybės vykdoma socialine ir ekonomine politika, apie tai informuoja Seimą, Vyriausybę ir visuomenę, taip pat padeda

nustatyti aktualius šeimos politikos ir demografinės raidos prioritetus ir problemas, teikia pasiūlymus dėl teisės aktų tobulinimo, demografinės padėties gerinimo, šeimos politikos priemonių įgyvendinimo;

3) rengia ir kiekvienais metais, ne vėliau kaip iki kovo 1 dienos, raštu pateikia Seimui Tarybos praėjusių kalendorinių metų veiklos ataskaitą;

4) rengia ir kiekvienais metais, ne vėliau kaip iki gegužės 1 dienos, Seimo posėdyje pristato pranešimą apie šalies šeimų būklę ir šeimos politikos formavimo bei įgyvendinimo padėtį;

5) gavusi Seimo prašymą arba savo iniciatyva vertina numatomo teisinio reguliavimo poveikį šeimai arba atlieka teisės aktuose nustatytą teisinio reguliavimo stebėseną;

6) analizuoja ir vertina priemonių, skirtų šeimai palankiai aplinkai kurti, įgyvendinimą;

7) atlieka kitas šiame ir kituose įstatymuose bei Tarybos nuostatuose jai priskirtas funkcijas.

8. Taryba pertvarkoma, reorganizuojama ar likviduojama įstatymų nustatyta tvarka.

9 straipsnis. Vyriausybės kompetencija šeimos politikos srityje

Vyriausybė:

1) užtikrina šeimos politikos įgyvendinimą, koordinuoja ministerijų ir Vyriausybės įstaigų veiklą įgyvendinant šeimos politiką reglamentuojančius įstatymus ir kitus teisės aktus;

2) nacionalinėse plėtros programose tvirtina šeimos politiką įgyvendinti skirtas priemones, tvirtina planavimo dokumentuose nustatytus šeimos stiprinimo prioritetus, tikslus, uždavinius, priemones jų įgyvendinimui ir stebėsenos rodiklius;

3) teikia Seimui šeimos politiką reglamentuojančių teisės aktų projektus;

4) sudaro Komisiją ir tvirtina jos nuostatus;

5) nustato bazinį paslaugų šeimai paketą, kurio prieinamumą savo teritorijoje užtikrina visos savivaldybės.

10 straipsnis. Komisija

1. Komisija yra kolegiali institucija, stiprinanti šeimos politiką formuojančių valstybės ir savivaldybių institucijų, su šeimomis dirbančių organizacijų ir šeimų organizacijų bendradarbiavimą, skatinanti jų veiklos koordinavimą ir teisės aktų įgyvendinimą šeimos politikos stiprinimo srityje.

2. Komisija sudaroma iš Vyriausybės, ministerijų, kitų valstybės ir savivaldybių institucijų įgaliotų atstovų, mokslo ir studijų institucijų atstovų, dirbančių šeimos bei demografinės politikos srityse, Lietuvos savivaldybių asociacijos, su šeimomis dirbančių organizacijų ir šeimų organizacijų atstovų.

3. Komisija analizuoja šeimos politikos padėtį ir, remdamasi mokslinių tyrimų duomenimis, teikia pasiūlymus šeimos politiką formuojančioms ir įgyvendinančioms institucijoms, įstaigoms ir organizacijoms dėl formuojamos praktikos įgyvendinant šeimos politikos priemones, dėl su šeimos politikos formavimu ir įgyvendinimu susijusių svarbiausių teisės aktų projektų rengimo ar galiojančių teisės aktų pakeitimo.

11 straipsnis. Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos kompetencija šeimos politikos srityje

Socialinės apsaugos ir darbo ministerija:

1) formuoja šeimos politiką, organizuoja, koordinuoja ir kontroliuoja jos įgyvendinimą;

2) rengia šeimos politikai įgyvendinti skirtas priemones, stebi ir vertina jų įgyvendinimo rezultatus, padeda kitoms ministerijoms, valstybės institucijoms pagal jų kompetenciją numatyti

taiklias į šeimos stiprinimą nukreiptas priemonės; rengia planavimo dokumentus, kuriuose nustatomi šeimos stiprinimo prioritetai, tikslai, uždaviniai, priemonės jų įgyvendinimui ir stebėsenos rodikliai;

3) kaupia, sistemina, analizuoja, vertina ir skelbia informaciją šeimos politikos klausimais;

4) teisės aktų nustatyta tvarka skatina ir remia šeimų organizacijų ir su šeimomis dirbančių organizacijų veiklą;

5) skatina ir remia asmenis už nuopelnus motinystei, tėvystei, globai ar rūpybai, socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyta tvarka skirdama socialinės apsaugos ir darbo ministro nustatyto dydžio premijas asmenims, apdovanotiems Ordino „Už nuopelnus Lietuvai“ medaliu už nuopelnus motinystei, tėvystei, globai ar rūpybai.

12 straipsnis. Bendroji kitų ministerijų, valstybės institucijų kompetencija šeimos politikos srityje

1. Kitos ministerijos:

1) dalyvauja formuojant šeimos politiką joms pavestose valdymo srityse;

2) pagal kompetenciją numato į šeimos stiprinimą nukreiptas priemonės savo srities planavimo dokumentuose;

3) kaupia, sistemina, analizuoja ir skelbia informaciją šeimos politikos įgyvendinimo savo srityje klausimais.

2. Kitos valstybės institucijos dalyvauja formuojant šeimos politiką, pagal kuruojamas sritis įgyvendindamos bendrąsias šeimos stiprinimo nuostatas.

13 straipsnis. Savivaldybių kompetencija šeimos politikos srityje

1. Savivaldybės taryba:

1) nustato šeimos stiprinimo savivaldybėje prioritetus;

2) sudaro šeimos tarybas;

3) numato savivaldybės strateginiame plėtros plane šeimos stiprinimo priemonės;

4) įgyvendina šeimos stiprinimo politiką;

5) įstatymų nustatyta tvarka skatina ir remia šeimų organizacijų ir su šeimomis dirbančių organizacijų veiklą.

2. Savivaldybių administracijos:

1) kaupia, sistemina, analizuoja ir skelbia informaciją apie šeimų padėtį savivaldybėje;

2) atlieka kitas funkcijas, susijusias su šeimos stiprinimu savivaldybės lygmeniu.

14 straipsnis. Savivaldybių šeimos tarybos

1. Savivaldybėje sudaromos visuomeniniais pagrindais veikiančios patariamąsios institucijos – savivaldybės šeimos tarybos, ne mažiau kaip pusę narių turi sudaryti šeimų organizacijų ir su šeimomis dirbančių organizacijų atstovai, kitą dalį – savivaldybės institucijų ir įstaigų atstovai. Savivaldybės šeimos tarybos sudėtį ir nuostatus tvirtina savivaldybės taryba.

2. Savivaldybės šeimos taryba padeda įgyvendinti savivaldybės šeimos stiprinimo funkcijas ir stiprina savivaldybės institucijų ar įstaigų ir šeimų organizacijų bei su šeimomis dirbančių organizacijų bendradarbiavimą. Savivaldybės šeimos taryba analizuoja, stebi ir vertina savivaldybės teisės aktų, darančių įtaką šeimų padėčiai savivaldybėje, rengimą ir įgyvendinimą, teikia savivaldybės tarybai siūlymus dėl savivaldybės prioritetų, susijusių su šeimos stiprinimu savivaldybėje, nustatymo ir šeimoms aktualių klausimų sprendimo, teikia savivaldybių institucijoms ir įstaigoms siūlymus dėl šeimos stiprinimo savivaldybėje veiksmų įgyvendinimo tobulinimo.“

2 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 3 dalį, įsigalioja 2026 m. sausio 1 d.
2. 2026 m. birželio 1 d. įsigalioja tokia šio įstatymo 1 straipsnyje išdėstyta Lietuvos Respublikos šeimos stiprinimo įstatymo 8 straipsnio redakcija:

„8 straipsnis. Taryba

1. Taryba yra kolegiali ir Seimui atskaitinga visuomeniniais pagrindais veikianti šeimos politikos formavimo ir įgyvendinimo vertinimo patariamoji institucija, konsultuojanti strateginiais Lietuvos šeimos politikos stiprinimo klausimais. Taryba Seimo nutarimu sudaroma iš šeimų organizacijų ir su šeimomis dirbančių organizacijų, savivaldybių šeimų tarybų / komisijų bei mokslo ir studijų institucijų atstovų. Tarybos nuostatus tvirtina Seimas.

2. Taryba dalyvauja formuojant šeimos politiką ir nustatant strategines šeimos politikos kryptis bei šeimos stiprinimo prioritetus, teikia pasiūlymus Seimui, Vyriausybei, Lietuvos Respublikos Prezidentui, ministerijoms, savivaldybių institucijoms, šeimų organizacijoms ir su šeimomis dirbančioms organizacijoms aktualiais šeimos stiprinimo ir teisės aktų šeimos politikos srityje tobulinimo klausimais, konsultuoja visuomenę šeimos politikos klausimais.“

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir socialinės apsaugos ir darbo ministras iki 2025 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

4. Iki 2025 m. gruodžio 31 d. patvirtinta Nacionalinė šeimos taryba turi savo įgaliojimus ir atlieka jai teisės aktuose priskirtas funkcijas iki 2026 m. gegužės 31 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia